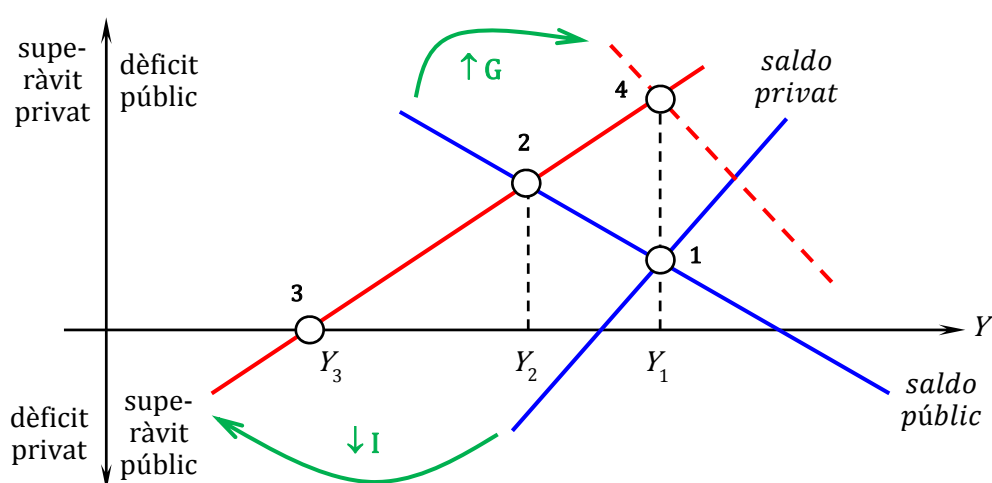

Un model simple de l'economia mundial

Quan totes les economies s'agreguen en una economia mundial, totes les balances per compte corrent es cancel·len, atès que cada dèficit corrent es compensa amb algun superàvit corrent. Això fa que l'economia mundial no tingui sector exterior. Per tant, per a l'economia mundial, $S - I \equiv G - T$.

- **L'estalvi com a funció del PIB.** Suposem que I és constant (amb valor \bar{I}) i que $S = s \cdot Y$ és proporcional al PIB Y , on la taxa d'estalvi s és un número entre 0 i 1. El saldo privat $S - I = s \cdot Y - \bar{I}$ esdevé una funció creixent amb el PIB; vegeu la representació gràfica més avall.
- **Els impostos com a funció del PIB.** Suposem que G és constant (amb valor \bar{G}) i que $T = t \cdot Y$ és proporcional al PIB Y , on la taxa impositiva t és un número entre 0 i 1. Així, el saldo públic $G - T = \bar{G} - t \cdot Y$ serà una funció que decreix amb el PIB; vegeu la representació gràfica més avall.

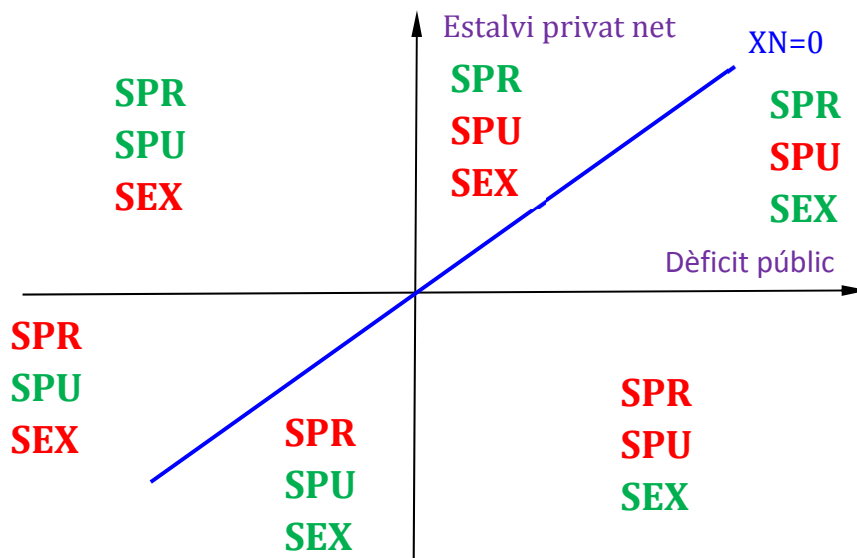
- **Anàlisi.** La condició $S - I \equiv G - T$ implica $s \cdot Y - \bar{I} = \bar{G} - t \cdot Y$. Aïllant Y , el PIB és

$$Y = \frac{\bar{G} + \bar{I}}{s + t}.$$

Això mostra que el PIB depèn positivament de la inversió i de la despesa pública, i negativament de les taxes d'estalvi i impositiva.

- **Respostes a xocs adversos.** El punt 1 representa l'estat inicial de l'economia. Es produeix una reducció de la inversió I , que desplaça la recta del saldo privat a l'esquerra. El nou estat de l'economia es correspon amb el punt 2, on el PIB Y_2 és inferior al valor inicial Y_1 .

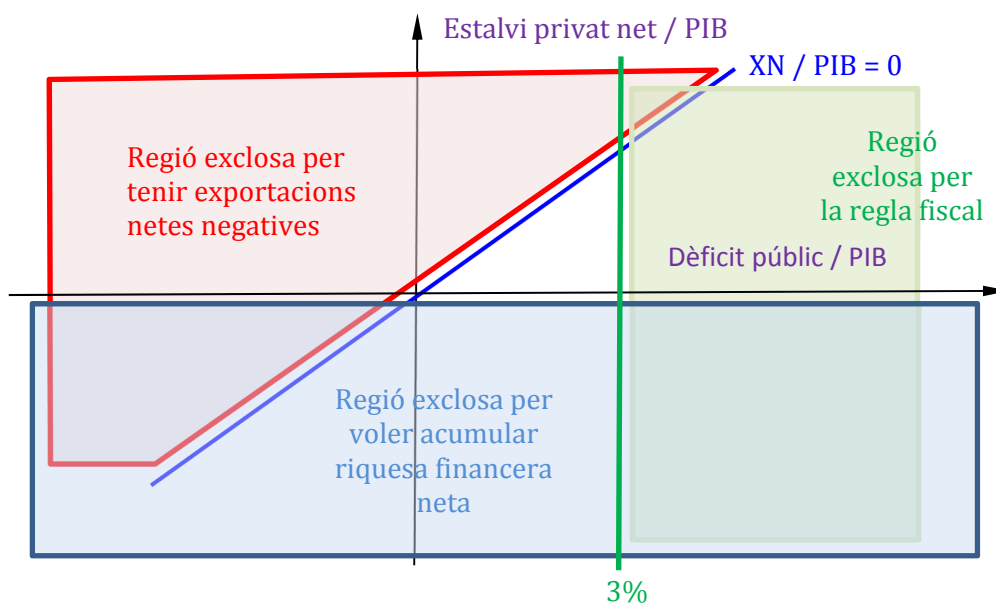
- La resposta ortodoxa al xoc és aplicar mesures d'austeritat adreçades a equilibrar el pressupost públic; això, per la identitat de l'estalvi, equival a un sector privat amb saldo zero. D'aquí que la recomanació ortodoxa porti l'economia al punt 3 (les mesures d'austeritat han de moure la recta de saldo públic cap avall fins a assolir el punt 3).
- La resposta heterodoxa és neutralitzar l'efecte negatiu sobre el PIB de la caiguda d' I amb un increment de G . Aquesta mesura desplaça la recta de saldo públic cap a la dreta, portant l'economia al punt 4, que té associat un PIB igual al valor inicial Y_1 .

El color verd indica que el sector acumula actius financers

El color vermell indica que el sector desacumula actius financers (s'endeuta)

Per sota de la recta $XN=0$, $SPN < DP$ i, per tant, $XN < 0$ (que significa supèravit de la resta del món i, així, acumulació d'actius de la resta del món)

Les restriccions d'una economia amb dèficit comercial estructural, regla de política fiscal (dèficit públic no superior al 3% del PIB) i voluntat del sector privat d'acumular actius financers nets: només els valors dins del triangle són admissibles.

Si la regla fos dèficit públic zero (o assolir un supèravit), aleshores les restriccions serien incompatibles: una economia amb dèficit comercial i voluntat del sector privat de tenir supèravit no pot tenir pressupost públic equilibrat (o amb supèravit).